

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Roman Kuczyński

w sprawie z odwołania A. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych o ustalenie podlegania ubezpieczeniu społecznemu, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 czerwca 2010 r., skargi A. Spółki z o.o. w N. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia - wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O. z dnia 21 maja 2007 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 21 maja 2007 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O. oddalił odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 lipca 2006 r. złożone przez L. G. i „A.” Sp. z o.o., w sprawie o ustalenie podlegania ubezpieczeniu społecznemu.

Wyrok Sądu Rejonowego Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „A.” pismem z dnia 8 marca 2010 r. (nadanym w urzędzie pocztowym w dniu 10 marca 2010 r.) zaskarżyła skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Skarga jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu. Skargę niespełniającą wymagań z art. 424⁵ § 1 k.p.c. jak również skargę niedopuszczalną z innych przyczyn Sąd Najwyższy odrzuca (art. 424⁸ § 1 i 2 k.p.c.). Ponadto zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem przysługuje od prawomocnego orzeczenia Sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie. Tylko w wyjątkowych wypadkach, zgodnie z § 2 wyżej wymienionego przepisu, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, skarga przysługuje także od prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie wydanego przez sąd pierwszej lub drugiej instancji, jeżeli strony nie skorzystały z przysługujących im środków prawnych.

Po pierwsze, w niniejszej sprawie skarżący skorzystał z przysługującego mu środka zaskarżenia. Apelacja w niniejszej sprawie została wniesiona, jednak na skutek nieuiszczenia przy jej wnoszeniu opłaty sądowej oraz niezłożenia wniosku o zwolnienie od takiej opłaty została ona postanowieniem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 października 2007 r. odrzucona. Na powyższe postanowienie skarżący wniósł zażalenie, które Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 22 stycznia 2008 r. (I UZ 39/07) oddalił. Po drugie, zgodnie z art. 363 § 1 k.p.c. zaskarżone orzeczenie Sądu Okręgowego w O. z dnia 21 maja 2008 r. stało się prawomocne z chwilą wydania postanowienia Sądu Najwyższego w dniu 22 stycznia 2008 r., z tym dniem od wyżej wymienionego orzeczenia nie przysługiwał już środek zaskarżenia. Zatem zgodnie z art. 424⁶ § 1 k.p.c. skarga została wniesiona z uchybieniem dwuletniego terminu (data nadania pisma w urzędzie pocztowym - 10 marca 2010 r.), co również powodowało zasadność jej odrzucenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.